

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/6/2017
Identifikačné číslo spisu:	7515010432
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7515010432.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obvineného X. I. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., o dovolaní obvineného X. I. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Petra Grendela, PhD. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. apríla 2016, sp. zn. 4 To 23/2016, na neverejnom zasadnutí konanom 28. februára 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného X. I. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie z 26. januára 2016, sp. zn. 2 T 93/2015, bol obvinený X. I. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Obvinený X. I. bol za to podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. d), § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil ochranný dohľad vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Na podklade odvolania obvineného X. I. Krajský súd v Košiciach uznesením z 20. apríla 2016, sp. zn. 4 To/23/2016, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného X. I. zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie obvinený X. I. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), f), g), h) a i) Tr. por.

K zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.) malo dôjsť tým, že pri výsluchu poškodeného S. D. nebol prítomný jeho obhajca a k porušeniu tohto práva došlo v počiatočnom štádiu trestného konania aj pri výsluchu svedka C. H.. Namietol, že svedkyne O. D. a K.

D. - dcéra a manželka poškodeného potvrdili, že útočníka identifikovať nevedia.

Danosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. f) Tr. por. dovolateľ videl v tom, že trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného napriek tomu, že podľa zákona sa takýto súhlas vyžaduje.

Podľa názoru obvineného dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. je splnený preto, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Tieto bližšie nekonkretizoval len uviedol, že samotný poškodený na súde vypovedal, že útočníkom nemal byť on.

Na uloženie trestu mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu alebo použitie takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa (§ 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.) obvinený usudzoval z toho, že posudzovaná vec bola od začiatku umelo nesprávne právne kvalifikovaná, súdy všetky jeho výpovede vyhodnotili záporne a prisúdili mu úmysel, ktorý bol vyfabulovaný. Pri reálnom a pravdivom vyšetrovaní orgánov činných v trestnom konaní a následnom hodnotení jeho veci by mu hrozil úplne iný trest. Preto považuje dokazovanie súdu interpretované v takom zmysle, aby mu bol pripísaný najzávažnejší trestný čin s následnou likvidačnou trestnou hranicou.

Napokon existencia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je podľa obvineného založená na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Súdy obidvoch stupňov jeho konanie právne posúdili ako obzvlášť závažný zločin lúpeže napriek tomu, že poškodený ho z jeho spáchania neusvedčoval. Pri správnom posúdení skutku mali súdy obidvoch stupňov jeho konanie kvalifikovať len ako trestný čin ublíženia na zdraví.

Na základe uvedeného sa obvinený X. I. podaným dovolaním domáhal určenia, že napadnutým rozsudkom krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo bol z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), f), g), h) a i) Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. v jeho neprospech. Zároveň navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce rozhodnutie prvostupňového súdu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného X. I. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice - okolie vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného X. I. uviedol, že obhajca obvineného sa zúčastnil výsluchov poškodeného S. D. 10. marca 2015 a svedka C. H. 22. februára 2015. Má teda za to, že právo obvineného na obhajobu nebolo žiadnym spôsobom porušené a v prípravnom konaní boli dodržané všetky zásady kontradiktórneho konania. Obhajca obvineného mal možnosť byť pri úkonoch orgánov činných v trestnom konaní po vznesení obvinenia, klásť svedkom otázky a toto právo aj využil. Námietky obvineného vo vzťahu k svedkyniam O. D. a K. D., že útočníka identifikovať nemohli, sú svojou povahou námietky skutkové, žiaden dovolací dôvod nepredstavujú a zo strany obvineného ide o hodnotenie dôkazov. Najvyšší súd ako súd dovolací však správnosť a úplnosť zisteného skutku nie je oprávnený skúmať a meniť. V posudzovanom prípade sa so zreteľom na ustanovenie § 211 Tr. por. nejedná ani o prípad, v ktorom trestné stíhanie možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Práve naopak, s ohľadom na ustanovenie § 2 ods. 5 Tr. por. bolo povinnosťou prokurátora stíhať trestný čin, o ktorom sa dozvedel. Dôkazy, na podklade ktorých bola uznaná vina obvineného boli vykonané zákonným spôsobom a skutková veta obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený uznaný vinným. Pretože konanie obvineného bolo právne posúdené ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., správne a v súlade so zákonom bol obvinenému uložený aj trest odňatia slobody vo výmere desať rokov na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí rozhodol podľa § 382 písm. c) Tr. por. a dovolanie obvineného odmietol.

Písomným podaním doručeným najvyššiemu súdu 15. februára 2017 obvinený prostredníctvom obhajcu k vyjadreniu prokurátora uviedol, že na dôvodoch podaného dovolania trvá v celom rozsahu a tvrdenia prokurátora považuje za účelové.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste § 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného X. I. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojim charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expresis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. f), písm. g), písm. h) a písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Zásadným porušením práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.) sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, teda stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, a zároveň orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním. Výnimočne môže ísť aj o iné pochybenie súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu môže mať za následok konštatovanie naplnenia dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Zákon totiž výslovne požaduje, aby išlo o porušenie zásadné. Takéto porušenie musí teda kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť svoje základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby. Prípadné porušenie práva na obhajobu, pokiaľ sa zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, preto samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Pri posudzovaní, či v tom

ktorom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, je potrebné vychádzať zo všetkých okolností a špecifik konkrétneho prípadu a tieto individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť. Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Dôvodom podania dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. f) Tr. por. je nerešpektovanie dispozičného práva poškodeného v trestnom stíhaní v zmysle § 211 Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Vztahuje sa k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách. Prvou je vyhľadávanie dôkazov, druhou ich zabezpečenie, treťou ich vykonávanie a poslednou etapou dokazovania je hodnotenie dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa týka predovšetkým tretej etapy dokazovania, t. j. vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania (vyhľadávanie a zabezpečovanie), pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. možno podať dovolanie z jedného z týchto dôvodov:

- obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo
- obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bo uznaný vinným, ako aj prekročení maximálnej povolenej výmery trestu. Dovolanie možno podať aj vtedy, ak súd uložil obvinenému taký druh trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. Splnenie dôvodov môže nastať aj pri súčasnom uložení trestov v prípadoch, v ktorých to Trestný zákon vylučuje. Druhom trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa, sa rozumejú prípady, keď súd obvinenému uložil niektorý z druhov trestov napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie, je to napríklad uloženie trestu vyhostenia osobe, ktorej bolo priznané postavenie utečenca, uloženie zákazu podnikania pri uložení trestu zákazu činnosti, prípadne uloženie peňažného trestu mladistvému napriek tomu, že nie je zárobkovo činný, a pod.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

K prvému dovolaciemu dôvodu uplatnenému obvineným X. I. podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. treba predovšetkým uviesť, že konanie na súde prebiehalo podľa základných zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých najvyšší súd nezistí porušenie. Obvinený mal v súdnom konaní zachované všetky obhajovacie práva v plnom rozsahu. Preskúmaním obsahu výpovedí poškodeného a svedka, na ktoré obvinený konkrétne poukázal v podanom dovolaní najvyšší súd uvádza, že obvinenie bolo X. I. vznesené 22. februára 2015 a pri výsluchu poškodeného a svedka po tomto dátume v prípravnom konaní obhajca obvineného prítomný bol. Navyše je potrebné poukázať aj na to, že v prípravnom konaní boli vykonané aj konfrontácie medzi obvineným a poškodeným a obvineným a menovaným svedkom a aj pri tomto úkone obhajca prítomný bol. Obhajca obvineného bol rovnako tak prítomný aj pri výsluchoch manželky a dcéry poškodeného a s obvineným sa zúčastnil preštudovania spisu, t. j. aj listinných dôkazov vrátane znaleckého posudku z odboru zdravotníctva. Napokon je potrebné uviesť, že obhajca obvineného bol aj na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli vykonané všetky dôkazy relevantné pre posúdenie viny obvineného a na ktorých súdy obidvoch stupňov založili výrok o jeho vine.

K námietke obvineného o absencii súhlasu poškodeného na trestné stíhanie najvyšší súd konštatuje, že vo veci bolo začaté trestné stíhanie a obvinenie bolo vznesené pre obzvlášť závažný zločin lúpeže, ktorý nie je uvedený v zozname trestných činov uvedených v § 211 Tr. por., v prípade ktorých trestné stíhanie možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Z uvedeného dôvodu v posudzovanom prípade trestné stíhanie na súhlas poškodeného nebolo viazané ako sa to mylne obvinený domnieva.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., ktorého naplnenie obvinený bližšie ani nekonkretizoval najvyšší súd uvádza, že všetky dôkazy, na ktorých konajúce súdy založili výrok o vine obvineného boli vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený bol právoplatne uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. Zo znenia ods. 3 § 188 Tr. zák. je zrejmé, že páchatel' tohto trestného činu sa potrestá trestom odňatia slobody na desať až pätnásť rokov. Trest, ktorý bol obvinenému uložený vo výmere desať rokov je preto uložený v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe a ide o taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin pripúšťa. Zákonný je aj výrok o zaradení obvineného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, pretože obvinený bol odsúdený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu.

Podané dovolanie obvinený napokon odôvodnil aj dovolacím dôvodom vyjadreným v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Svoje dovolanie obvinený smeroval proti rozsahu skutku, ktorý mu je kladený za vinu, zakladajúc ho na tvrdení o nepreukázaní naplnenia znaku „použitia násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci závažnejším spôsobom konania“. Už zo samotného vymedzenia námietok podradených pod uplatnený dovolací dôvod, v zmysle ktorých ho poškodený zo spáchania skutku neusvedčoval a pri správnom posúdení skutku mali súdy obidvoch stupňov jeho konanie kvalifikovať len ako trestný čin ublíženia na zdraví možno vyvodíť, že obvinený namieta jednak nesprávne zistenie skutkového stavu a jednak nepreukázanie zákonných znakov trestného činu, z ktorého bol uznaný vinným.

Najvyšší súd preto opätovne zdôrazňuje, že pri skúmaní danosti dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., t. j. či dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, dovolací súd nemôže skúmať alebo meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, ale je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, a preto sa dovolací súd týmito námietkami nezaoberal. V rámci tohto dovolacieho dôvodu môže dovolací súd len posudzovať, či súdy nižšieho stupňa na pevne a nemenne zistený skutkový stav, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú

proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, ako aj proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku vymedzené konanie obvineného X. I., spočívajúce v napadnutí poškodeného spôsobom, že od neho pod hrozbou násilia požadoval peniaze, a keď mu ich tento odmietol dať, tak ho napadol kovovou tyčou a viackrát ho udel do ľavého ramena a do nôh, pričom opakovane od neho žiadal peniaze a vo svojom konaní pokračoval, načo mu poškodený z obavy o svoje zdravie dal asi 15 €, napĺňa objektívnu aj subjektívnu stránku skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

Obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci závažnejším spôsobom konania a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví.

Vo vzťahu k argumentácii obvineného je potrebné zdôrazniť, že vymedzenie skutku tak, ako bol ustálený konajúcimi súdmi (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), neumožňuje ani dovolaciemu súdu dospieť ohľadom jeho právnej kvalifikácie k inému záveru. Zo skutkových okolností ustálených v posudzovanej veci v skutkovej vete je totiž zrejmé, že skutková veta obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.